

Μεταξὺ ποιητοῦ καὶ τυπογράφου.

‘Ο ποιητής. Μὰ ἐπὶ τέλους πότε θὰ τὸ τυπώσετε τὸ ποίημά μου, ἐβραθήθηκα νὰ προσμένω.

‘Ο τυπογράφος. Μὴ βιάζεσαι δὲ τόσον, φίλε μου. ‘Ο ‘Ομηρος ἐπρόσμενε δύομισυ χιλιάδες χρόνια ὡς πὺ νὰ τυπωθοῦν τὰ ἔργα του· καὶ θαρρῶ δὲ πῶς τὸ ποίημά σου δὲν εἶνε ὅσν τὴν ‘Οδύσσεια καὶ τὴν ‘Ιλιάδα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐκ δύο ἀνθρώπων ἀγνώστων, ὧν ὁ μὲν ὁμιλεῖ πολλά καὶ καλῶς, ὁ δὲ σιωπᾷ διηνεκῶς, ὁ μᾶλλον ἐπιβλητικὸς εἶνε ὁ δεύτερος. ‘Ο μὲν πρῶτος εἶνε βιβλίον ἀνοικτὸν, ἐμπόρευμα ἐκτεθειμένον, οὐτινος γνωρίζεις τὴν ἀξίαν καὶ δύνασαι νὰ τὸ ἀπολαύσῃς. Ἀλλ’ ὁ σιωπηλὸς εἶνε αἰνιγμα ἀδιάλυτον, κινῶν τὴν περιεργίαν σου· δὲν εἰξεύρεις πόθεν νὰ ἐπιληφθῇς αὐτοῦ, οὔτε πῶς θὰ δεχθῇ τὰς ιδέας σου· ἐντεῦθεν ἀσχεῖ ἐπὶ σοῦ ἐξουσίαν τινά, καὶ σοὶ ἐμπνέει φόβον. Πόσον οἱ μωροὶ, οὔτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε οἱ κενώτεροι καὶ ὀχληρότεροι φλύαροι, θὰ ἐκέρδαινον σιωπῶντες διαρκῶς! ‘Οσοι ἐξ αὐτῶν, ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς νάρκης τῆς διανοίας των, ἀσχοῦσι τὴν ἀρνητικὴν ταύτην ἀρετὴν, κατορθοῦσι τέλος νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὑποκείμενα ἀξιοσέβαστα. Ἡ σιωπὴ εἶνε τὸ ἀριστον περιχύμματα τῆς ἀμαθίας, ἣν κατορθοῖ πολλάκις νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ὄχλου ὡς σύνεσιν. Ἐπειτα, εἶνε σπάνιον τὸ νὰ μετανοήσῃ τις διότι ἐσιώπησεν, ἐνῶ μία μόνη λέξις πολλάκις ἐγένετο αἰτία τῆς δυστυχίας ὅλου βίου, ἢ καὶ ἐνίοτε τῆς ἀπωλείας τῆς ζωῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Σόλων» ἐκ Κογχίνας εἰς Μασσαλίαν ἀφικόμενον, ἐκόμισεν ἐξ ἐλέφαντας, προωρισμένους διὰ τὸ ζωολογικὸν μουσεῖον τοῦ Ἀμβούργου, ἐν τῶν πλουσιωτάτων τῆς Γερμανίας. Οἱ ἐλέφαντες οὗτοι ἔχουσιν ἰνδικὴν τὴν καταγωγὴν καὶ εἰσὶ νέοι ἔτι· ὁ πρεσβύτερος εἶνε δεκαοκταέτης, ὁ δὲ νεώτερος διέτης μόνον. ‘Ο τελευταῖος οὗτος ἀσθενήσας κατὰ τὸν διάπλουν ἔτυχεν ἐκτάκτων ὅλως περιποιήσεων. Ἄλλου τραυματισθέντος τὸν πόδα κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν, ἐδέησε νὰ καλαγατίσῃ τὴν ἐπιδερμίδα διὰ πίσης. Οἱ ἐλέφαντες οὗτοι ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ «Σόλωνος» ἐντὸς κλωθῶν ἐκ ξύλου καὶ ψιᾶθου κατεσκευασμένων, τοὺς ὁποίους περιεκαλύψαν, ὅσον ἦν δυνατόν, διὰ κλάδων καὶ φύλλων φοινίκων.

Τὰ ἐκ Κολόμβου τῆς Κεϋλάνης, ὅθεν παρελήφθησαν, ἄχρι Μασσαλίας διόδια τῶν ἐξ ἐλε-

φάντων ἀνῆλθον εἰς 1,800 φρ. ἤτοι 300 φρ. δι’ ἑκάστον. Ἰνδὸς τις παρηκολούθει αὐτοὺς ὡς ὑπηρέτης, εἰς Μασσαλίαν δὲ ἀποδιβασθέντας ὑπεδέξατο ὑπάλληλος τοῦ ζωολογικοῦ μουσείου τοῦ Ἀμβούργου ἐπὶ τούτῳ σταλαίς.

Οἱ ἐλέφαντες ἀπεδιβάσθησαν εἰς Ζολιέττην μετὰ τῶν κλωθῶν των δι’ ἰσχυροτάτων ἀτμηλάτων γεράνων. Εἴτα δ’ ἤχθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὅπως ἐκεῖθεν μετενεχθῶσιν εἰς Ἀμβούργον. Ὅπως δὲ εἰσαγάγῃσιν αὐτοὺς ἐντὸς τῶν βαγονίων, μετεχειρίσθησαν δόλον, κρύψαντες ὑπὸ κλάδους δένδρων τὰς φορητῆρας ἀμάξας τοῦ σιδηροδρομικοῦ συρμοῦ, ἐν αἷς ἐκλείσαν αὐτούς.

Ἡ Πολιτικὴ Ἀρταπόκρισις ἀφηγεῖται τὸ ἐξῆς ἀστεινὸν ἀνέκδοτον, οὗ ἥρως εἶνε ὁ Λαδίσλαος Δομοκὸς, ὁ μᾶλλον ἀφηρημένος, ὡς φαίνεται, ἄνθρωπος τῆς Αὐστρου-ουγγρικῆς αὐτοκρατορίας.

Κατὰ τὸν τελευταῖον χορὸν τῆς αὐλῆς, ὁ αὐτοκράτωρ ὑπὸ ἐκλεκτοῦ ὁμίλου περιστοιχόμενος συνδιελέγετο πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ στωμυλίας. Ἐκ τούτων ἦτο καὶ ὁ Λαδίσλαος Δομοκὸς, ὅστις φοβούμενος μὴ τὸ παροιμιῶδες περὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐλάττωμά του δυσάρεστόν τι τῷ προσεήνησεν ἐπεισδιδόν, ἂν ὁ αὐτοκράτωρ ἀποτείνῃ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον, παρηκολούθει μετὰ συντόνου προσοχῆς τὴν συνδιάλεξιν.

‘Ο αὐτοκράτωρ συνδιαλεχθεὶς περὶ θήρας μετὰ τινος Οὐγγρου μεγιστάνος, νεύει πρὸς τὸν Δομοκόν· οὗτος δὲ προχωρεῖ καὶ ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις ἔτι τῶν τελευταίων λόγων τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἀποκρίνεται εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἐρωτήσαντα αὐτόν: — «Εἰσθε ἔγγαμος;» — «Ναί, μεγαλειότατε, κάποτε!» — ‘Ο αὐτοκράτωρ ἐμειδίασε, πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τοῦ ἀφηρημένου Δομοκοῦ, καταθεληθέντος ἐκ τῆς φιλόφρονος ὑποδοχῆς τοῦ ἀνακτος αὐτοῦ.

Ἡ στατιστικὴ τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις ἐγκλημάτων παρέχει πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, διότι ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἐκτελοῦνται τοσαῦτα ἐγκλήματα καὶ τοσούτοι θανάτωσις.

Κατὰ τὸ 1882 διεπράχθησαν ἑπτακόσιαι εἴκοσι δολοφονίαι, ὧν αἱ ἑκατὸν τριάκοντα ἐν μόνῃ τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ αὐτοῦργοι τῶν ἑκατὸν εἴκοσι πάντε ἐκ τούτων ἔμειναν ἄγνωστοι, καὶ μόνον ἑκατὸν καὶ εἰς ὑπέστησαν τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν δι’ ἀποφάσεως τῆς δικαιοσύνης. Τῶν ἄλλων δὲ ἢ ἡ ποινὴ μετεβλήθη, ἢ ἡ ἐκδίκησις ἀνεβλήθη, οὕτω δὲ πιθανὸν ὅτι θ’ ἀπαλλαγῶσι τῆς τιμωρίας.

Ἄν ἀναλύσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν θανατωθέντων, βλέπομεν ὅτι ἐκ τούτων μαῦροι, Ἰνδοὶ